

Ngày
Tháng
Lênh
Đệnh

Phương Trang

Sau hai tháng công tác ở vùng 2 duyên hải, chiều nay chiến hạm HQ12 đang từ từ vào cảng Sài Gòn để chuẩn bị cập vào cầu B trong Hải Quân công xưởng (HQCX).

Tàu đang hướng mũi vào bờ ở góc độ 60, gió từ sông thổi vào tàu vừa tiến vừa bê ngang thật chậm chạp, đưa hông sát vào thành cầu nhẹ nhàng đẹp như dáng di chuyển của một mỹ nhân: "Giai nhân khứ khứ hành hành sắc"... Hai máy đã ngưng hẳn, nhưng thân tàu vẫn còn bập bềnh trên sóng nước với vẻ mệt nhọc nhả ra một làn khói trắng sau những ngày tháng cô đơn dong ruổi giữa đại dương.

Huy sĩ quan vận chuyển đang đi dọc theo chiến hạm trên cầu để kiểm soát lại dây cột và trái độn có ở vào vị trí an toàn không. Tàu kéo còi tan nhiệm sở. Mọi người đang sửa soạn rời tàu để đi bờ. Ánh nắng chiều đã tắt hẳn trên thành phố thủ đô. Những xóm nhà lá bên kia sông đã thấp thoáng lên đèn, vài chiếc ghe nhỏ trên sông đang vội vàng về bến. Đêm nay trời Sài Gòn đầy sao sáng, nhưng ánh đèn của thành phố về đêm hực lên bầu trời làm cho màn đêm của thủ đô thêm lung linh huyền ảo.

Huy đứng nhìn giòng sông đêm quen thuộc, lòng chạnh nhớ đến người yêu, trước đây những khi tàu về bến, Phụng đã có mặt trên công viên Bạch

Đặng. Huy thường hay đứng trên tàu lúc vào cảng, thấp thoáng đây đó nhiều tà áo dài nhẹ bay trong gió, chàng cũng nhận ra bóng dáng người tình, hoặc những đêm trực bến như đêm nay chàng đã đưa Phụng ra Cầu lạc bộ nổi trước Bộ Tư Lệnh để ngồi nghe nhạc và kể cho nhau nghe những mẩu chuyện buồn vui trong đời lính, hay để nghe nàng thì thầm những âu lo trong những ngày chàng xa vắng. Cuộc tình cứ như thế kéo dài trong suốt ba năm trời khi nàng là sinh viên của trường sư phạm. Chiều nay tàu về bến nàng không còn ở Sài Gòn, nàng đã tốt nghiệp và xin chuyển về miền quê hương cát trắng của nàng.

Giữa cảnh mây nước hữu tình của bến Bạch Đằng, người yêu ở tận phương trời xa... Huy khe khẽ hát: "Một lần xa bến bao nhiêu là buồn, xa xôi hải lý con tàu hoen sương, anh ngược nhìn vì sao đêm hẹn rằng ...". Cũng dòng sông này trên bến hai đứa đã bao lần diu nhau trong đêm thanh vắng, ngọn gió từ sông thổi vào mang nhiều hơi nước lạnh về khuya, làn tóc mây bay vương vít trên cánh tay chàng vừa đi vừa ôm sát vai nhau mơ màng nghĩ đến ngày hạnh phúc xa xôi. Tâm hồn Huy đang mộng mơ ngược về dĩ vãng, chợt tiếng xe Jeep thẳng gấp sau lưng làm chàng giật mình quay lại.

- Chào Trung úy Huy, phòng chiến tranh chính trị (CTCT) đem mấy thùng quà của Bộ Nội vụ gửi thưởng cho HQ12 trong chuyến công tác vừa rồi. Trễ lắm rồi tôi phải về hẹn gặp lại.

Tiếng nói của Trung úy X. Lan nữ quân nhân phòng chiến tranh chính trị vừa dứt, anh tài xế đã rờ máy chiếc xe lao nhanh ra khỏi cổng Hải Quân công xưởng, trả lại sự vắng vẻ trên cầu tàu về đêm.

Một dãy chiến hạm đang nghỉ bến nối dài dọc theo cầu B, xa xa một đám sĩ quan trực tàu như Huy đang dục nhau quanh mấy thùng gỗ làm bàn. Họ đang hút thuốc, uống cà phê nói cười huyên náo, một người trong đám lấy tay làm loa gọi lớn:

- HQ12 mới về, vị nào trực bến mời lại nhập cuộc cho vui.

Huy từng bước hướng về phía họ với tâm trạng thật là trống vắng, mỗi một, chàng cần sự ồn ào chốc lát để khóa lấp nỗi buồn xa vắng hiện tại.

- À, té ra là chàng Huy, người hào hoa có khác, mới về mà đã có bóng dáng giai nhân đến tìm, nào có gì vui kể nghe chơi ?

- Mấy toa có biết chiếc jeep vừa rồi bỏ xuống mấy thùng gì đó không ?

Không thấy ai đoán được, chàng thông thả hít vài hơi thuốc CAPSTAN, nhấp vài hớp cà phê để câu giờ.

- Hai tuần trước vào một đêm biển động dữ dội, trời biển cùng một màu đen ghê rợn, tầm nhìn xa vài trăm thước không thấy gì. HQ12 đang vớt và hai máy tiến 1 ngược sóng hướng 000 ngoài khơi cửa Vũng Rô, thuộc vùng 2 duyên hải, nửa đêm chợt nghe báo cáo của đài radar Hòn Tre ở Nha Trang cho biết có một Echo lạ xuất hiện cách hòn Chà Là 30 hải lý hướng ĐĐN đang đổi hướng tiến vào cửa Vũng Rô, yêu cầu theo dõi để chặn xét. HQ12 điều động mấy chiếc PCF túc trực phối hợp chặn bắt. Kết quả là một chiếc thương thuyền hướng từ Mã Lai lên và chuyển đồ lậu cho đám ghe giả cào chờ vào Đại Lãnh. Phe ta tịch thu bắt giữ được sáu chiếc ghe chở đầy thuốc lá CRAVEN "A" và rượu whisky, tất cả được đám PCF áp tải về cầu đá Nha Trang. Mấy thùng đây là kết quả công tác của HQ12, ngày mai nghỉ bốn bốn chia nhau hút một nghỉ, bạn nào muốn ăn ké thì ngày mai cứ đến.

Đêm đã khuya, mấy chiếc hạm cặp sát cầu, dây cột tàu đã bắt đầu căng vì nước thủy triều đang lên. Chi đội trực đang cho nói lỏng dây. Huy uể oải đứng lên từ giả các bạn lưng thưng bước về tàu. Ngoài kia mặt sông phẳng lặng chìm trong bóng đêm từ lâu, không một bóng ghe thuyền qua lại, một vài thương thuyền buông neo giữa dòng với giàn đèn phản chiếu xuống mặt sông tạo cho cảng Sài Gòn đôi phần thơ mộng, nếu không nghĩ đến chiến tranh. Trong đêm khuya xa xa tiếng đạn pháo vọng về từ chiến trường ngoại biên, tiếng nổ ì ầm chất chúa của MK3 từ các chiến hạm canh chừng đám đặc công nhái của Việt cộng, bóng đêm đồng lõa với kẻ thù.

Bên kia sông giờ này xóm làng đã thực sự đi vào giấc ngủ, bầu trời lác đác vài chòm sao khuya ẩn hiện cùng chị Hằng ở lứa tuổi về chiều, không còn e lệ thẹn thùng nhìn xuống Sài Gòn với khuôn mặt đầy đặn khả ái của những đêm trăng rằm.

Huy đặt lưng xuống giường mà lòng thao thức không ngủ được. Chợt chàng nhớ trực cái mẫu vẽ một mặt dây chuyền có hình mỏ neo, ở giữa là ngôi sao nổi năm cánh, ý định là trên đỉnh ngôi sao sẽ gắn một hạt kim cương nhỏ lóng lánh, chàng đã cầm cùi vẽ trong giờ rỗi rảnh chuyển hải hành vừa qua. Ngày mai chàng sẽ lặn lội ra Sài Gòn tìm đến những tiệm vàng đưa mẫu này cho họ làm, đây là món quà tặng cho Phượng mừng ngày tốt nghiệp, chàng sẽ báo cho Phượng biết và sẽ mang đến nàng khi tàu có dịp ra Nha Trang công tác. Chàng mơ màng nghĩ đến Phượng khi nhận chắc là cảm động lắm. Dòng suy tư chìm vào giấc ngủ lúc nào Huy không hay biết.

Sau hai tuần nghỉ bến đã qua nhanh, hằng ngày sĩ quan và thủy thủ đoàn HQ12 lo sơn phết lại vỏ tàu những chỗ rỉ sét, cùng theo dõi việc sửa chữa của HQCX, lo lãnh tiếp liệu cho chuyển công tác sắp tới, tuy nghỉ bến nhưng công việc cũng khá bận rộn. Những ngày nghỉ cuối tuần Huy tản bộ khắp phố phường Sài Gòn, Chợ lớn, Tân Định những con đường có tiệm vàng là chàng đến, nhưng kết quả là không đâu họ chịu làm, vì với mẫu mới họ phải đặt khuôn tốn kém và không biết sau này có bán được không, khiến chàng thất vọng vô cùng. Chiến hạm cũng vừa nhận được công văn thông báo của Bộ Tư Lệnh phòng CTCT về việc tổ chức ngày quân lực 19/6 - nhất là đêm dạ vũ năm nào cũng tổ chức tại câu lạc bộ nổi và tất cả chiến hạm nghỉ bến phải tham dự cuộc hành lễ. Huy xem lịch trình công tác HQ12 chuyển tới sẽ sau ngày lễ một tuần. Như vậy là HQ12 có dịp tham dự lễ và nhất là đêm dạ vũ. Đã lâu lắm từ ngày Huy mãn khóa ra trường đến nay, đây là lần đầu tiên Huy được nghỉ bến tại Bộ Tư Lệnh trong dịp lễ lớn tung bừng của quân đội.

Thời gian chờ đợi đã đến. Đêm nay câu lạc bộ nổi đèn đuốc sáng choang, các dây cờ hiệu đủ màu sắc được giăng mắc đó đây, các hàng cây lớn trên đường dẫn đến câu lạc bộ đèn đóm chớp nháy như đêm lễ Giáng sinh. Giờ khai mạc chưa đến, trong bộ quân phục dạ tiệc Huy cùng các sĩ quan trên tàu đang đứng bên ngoài chờ để nhường cho quan khách vào trước, Trung úy X. Lan hướng dẫn một đám nữ sinh đi qua trước mặt Huy, nàng nở nụ cười chào và giới thiệu Yến em nàng.

Mọi người lần lượt vào bên trong, HQ12 được bố trí một góc xa sân khấu, nhưng cũng thoáng để nhìn bao quát khắp sân nhảy. Đối diện góc bên kia là hai chiếc bàn dành cho X. Lan và đám nữ sinh.

Dạ tiệc bắt đầu khai mạc. Ban nhạc đang hòa tấu bài "Ghé bến Sài Gòn" trong thể điệu Pasodoble, bầu không khí trở lại im lặng, vài sĩ quan thâm niên mở màn, sau đó từng cặp diu nhau ra sân nhảy, nhưng không khí chưa đủ hâm nóng, sân nhảy còn vắng... Một giọng hát tiếp theo, không rõ mặt ca sĩ, trong thể điệu rumba "...Em ơi anh nhớ, ngày xưa chúng mình thường bên nhau nhìn sao rơi..." Tiếng hát làm Huy nhớ người tình năm nào, cứ mỗi lần Huy đưa Phượng đến vũ trường cuối tuần nghỉ bến là mỗi lần gặp bài hát nói về cuộc đời lính biển. Hai đứa diu nhau ra sân nhảy với bao tiếng huýt sáo đó đây. Hôm nay không có Phượng bài hát rơi vào khoảng không gian lạc lõng. Tiếng của vị Hạm trưởng HQ12 kéo Huy về thực tại :

- Trung ury Huy sao thần thờ vậy ? X. Lan và đám nữ sinh bên kia đang chỉ chỗ cậu đó.

X. Lan tiến về phía bàn Huy. Hôm nay nàng mặc chiếc áo đầm hở lưng, lấp lánh ánh kim tuyến, trông nàng thật kiều diễm. Nàng dừng lại bên Huy, cúi xuống nói nhỏ vào tai chàng. Không biết nàng nói gì, chỉ thấy Huy vẻ mặt nhăn nhó mất tự nhiên. Sau đó nàng đưa mắt về phía ông Hạm trưởng HQ12 tươi cười chào hỏi. Dĩ nhiên ông ta không bỏ lỡ cơ hội mời nàng ra sàn nhảy. Phần Huy chàng đứng lên miễn cưỡng tiến lại bàn các nữ sinh. Huy ngồi bên Yến, em X. Lan. Trong những năm trước vào dịp lễ này ở các bộ tư lệnh vùng, cũng có tổ chức dạ vũ về đêm nhưng khách mời đến đa số các cô chỉ biết ngồi nghe nhạc. Việc nhảy nhót ở các Tỉnh ít người tham gia. Nhưng ở thủ đô thì khác. Những ngày Huy còn lang bang ở đại học vào dịp lễ Giáng sinh, Tết, các bal famille tổ chức lia chia, các cô các cậu trong các gia đình thượng lưu ăn chơi ra phết. Huy đưa mắt nhìn một lượt các cô, cô nào cũng tự nhiên không lúng túng chắc là họ đã đến đây thì họ phải sành điệu.

Giọng ca của Khánh Ly trên sân khấu trong bản ngâm ngợi điệu boston. Huy đứng lên mời Yến ra sàn nhảy. Một hai bước đầu chàng thấy Yến nhảy khá vững vàng. Qua vài figure đầu đơn giản chàng diu Yến từng bước nhấp nhô như sóng nước của thể điệu này khi bài hát đến đoạn : ... "ngủ đi, mộng vẫn bình thường....ru em sẵn tiếng thùy dương đôi bờ..." Nhắc đến miền thùy dương, nỗi nhớ người yêu trong lòng như bị khơi dậy - diu Yến từng bước tay trong tay mà tâm hồn chàng đang phiêu linh về hình bóng Phượng – như cảm thấy đang diu người yêu trong những lời hát đầy mon trớn trữ tình : ..."Tay anh em hãy tựa đầu, cho anh nghe nặng trái sầu rụng rơi " ... bốn mắt đắm đuối nhìn nhau, bất giác Huy xoay nhẹ Yến, bung tay quay hai vòng trong sáu bước, chàng bám theo kịp nắm lấy tay nàng kéo ngược lại, trong khi nàng xoay chàng bám sát theo trong ba bước, sau cùng chàng ghì chặt thân nàng ngã nghiêng 45 độ trong đôi tay rắn chắc và thật tinh tứ của chàng. Tiếng "xèng" chấm dứt bài hát đã đưa Huy trở về với thực tại, chàng giật mình tỉnh mộng qua cơn mê đưa nàng trở lại bàn. Huy ngồi trao đổi với Yến vài câu chuyện, tình cờ được biết gia đình X. Lan có một tiệm vàng ở Tân Định, đây là dịp may ngàn vàng chắc chắn chàng sẽ nhờ cậy X. Lan làm giúp hộ mặt dây chuyền mà mấy tuần nay chàng thất vọng vô cùng. Sự việc này làm tâm hồn Huy phấn khởi và thoải mái trở lại, chàng đã

hòa đồng vui vẻ với X. Lan và Yến trong suốt đêm dạ tiệc.

Sáng hôm sau, chàng hớn hờ đến thẳng tiệm của X. Lan. Như đã giới thiệu trước, ông bà cha mẹ của X. Lan tiếp đãi chàng ân cần và hứa sẽ làm xong trong tuần.

Một tuần sau ngày quân lực, lệnh công tác HQ12 sẽ là vùng 4 duyên hải, bến nghỉ là Phú Quốc. Cầm sợi dây chuyền trong tay, hình ảnh chiếc neo giữa có hình sao năm cánh nổi, bên trên đỉnh có gắn một hạt soàn nhỏ xíu lấp lánh sánh như đôi mắt Phượng, lòng Huy man mác buồn. Thế là chưa có dịp để trao cho nàng. Có một năm may mắn, tàu công tác ở vùng 2, đứng vào dịp hè nàng về thăm nhà. Tay trong tay trên bãi biển Nha Trang, hai đứa diu nhau trên bãi cát trắng cho mãi đến khuya với muôn vì sao lấp lánh trên không. Huy đã chỉ cho Phượng ngôi sao nào là đẹp nhất để hướng dẫn con tàu tương lai của chúng mình. Với ý nghĩ này cả hai đứa không khỏi thoảng bùi ngùi, chạnh lòng ý thức được rằng ngày mai vì sao đẹp nhất là đôi mắt người tình, rồi đây sẽ giăng mờ viễn ảnh một ngày khi tàu anh rời bến. Chen lẫn trong tiếng sóng biển rì rào, hay tiếng sóng gió reo vui là điệu buồn vang vọng từ tâm tư thầm kín xao xuyến. Bên huy, Phượng thổ thê : "Đời em sẽ là chuỗi ngày dài những chờ mong, những thương nhớ ... Cả ước nguyện sẽ là những giây phút tái hợp ngắt ngày..."

Những năm tháng sau 1968 cuộc chiến đi vào một khúc quanh khốc liệt, nào Tết Mậu Thân, nào mùa hè đỏ lửa. Sống đời chinh chiến trên khắp 5 vùng duyên hải, Huy không có dịp trở lại vùng 2. Những cánh thư của Phượng theo ngày tháng mỗi một cũng thưa dần. Cho đến khi tàu Huy trở lại vùng I, với hy vọng nhiều hứa hẹn cuộc tình sẽ trở lại say đắm khi tàu mãn công tác chàng sẽ xin phép ghé lại Nha Trang. Nhưng một bất ngờ đến với Huy, trong cánh thư vội vã Phượng báo tin nàng đã sang ngang. Mặc dầu Phượng viết rất ngắn nhưng mấy câu thơ sau cùng của TTKH mà nàng viết thay lời kết đã làm Huy cảm thấy bùi ngùi xót xa :

*Tôi vẫn đi bên cạnh cuộc đời
Ái ân lạnh lẽo của chồng tôi
Mà từng thu chết, từng thu chết
Vẫn giấu trong tim một bóng người*

Phải chăng nàng đã chờ đợi mỗi mòn, mà trước mặt là hình ảnh một người tình có cuộc sống hải hồ phiêu bạt rày đây mai đó, Huy đã cùng với bạn bè cùng lứa phải hy sinh những tình

cảm thường tình, để đem máu xương dần trải từng tấc đất cho quê hương, mong một ngày mai đất nước được tự do no ấm. Hình ảnh một người vợ luôn luôn trong đợi chờ và mong giây phút tái hợp ngắn ngủi - mà nàng thường thủ thi bên tai Huy – như đang tan vào sóng gió hư vô.

Đêm nay HQ12 rời Đà Nẵng trên đường về Sài Gòn. Tàu đang đi ngang qua Nha Trang. Bên phải hải trình là Hòn Lớn có mũi Rạch Trang với ngọn đèn hải đăng nhấp nháy trong đêm khuya.

12 giờ đêm, mãi ca trực Huy không đi ngủ. Chàng đứng tựa lưng vào pháo tháp 40 ly, rít từng hơi thuốc lá để nhìn vào thành phố Nha Trang, ánh đèn đêm phản chiếu lung linh trên bầu trời xanh, trong đó giờ này người yêu của Huy

đang say ngủ trong vòng tay ấm áp của chồng. Nàng có biết đâu, có một người đang lênh đênh trên biển cả dỗi mắt nhìn vào thành phố thân yêu, mà những kỷ niệm xa xôi hiện về ... Chàng móc túi lấy ra sợi dây chuyền hình mỏ neo, ánh sáng long lanh của hột kim cương nhỏ trông như giọt lệ của người tình. Huy đưa sợi dây chuyền qua lại để ngắm...bất giác chàng thả xuống biển sâu để gửi lại vùng biển thân yêu, chôn chặt mối tình mà cả hai không cùng chung lối... Chàng thở dài quay vào tàu. Ngoài kia chỉ còn tiếng sóng rì rào vỗ vào mạn tàu trong đêm khuya.

Phương Trang